

garantiforpligtelser med hensyn til udførte arbejder eller leverede varer, i det omfang, hvori disse forpligtelser kan påregnes at blive effektive. Trang til at foretage hensættelser til dækning af en sådan risiko vil navnlig kunne foreligge for produktionsvirksomheder og entreprenørforetagender. Adgangen til at foretage hensættelser må under alle omstændigheder betinges af betryggende bogføringsforhold. Det skal videre fremhæves, at der ikke i alle tilfælde, hvor en betydelig og påregnelig risiko foreligger, er samme begrundelse for at indrømme adgang til hensættelse. Hvis risikoen aktualisering, hvad ofte vil være tilfældet, giver sig udslag i foretagelse af reparationsarbejder indenfor garantiperioden, vil udgiften til disse arbejder, såfremt de ikke kan udskilles fra virksomhedens almindelige driftsudgifter (lønninger m. v.) direkte påvirke driftsresultatet, uden at det er muligt at afgøre, hvor meget af det hensatte beløb, der skal føres tilbage som indtægt. Resultatet heraf ville let kunne blive, at hele det fradragne (hensatte) garantibeløb først vil kunne føres til indtægt, når garantiperioden er udløbet, og den skattepligtige ville da for en kortere eller længere periode have opnået dobbelt fradrag i indkomst og formue. Dette er grunden til, at man har ment det rettest at gøre fradragsadgangen afhængig af ligningsrådets bestemmelse, således at der om nødvendigt kan foretages en nærmere undersøgelse af forholdene for den enkelte virksomhed. Ligningsrådet vil naturligvis i det omfang, hvori det er gør ligt, kunne udfærdige almindelige retningslinier f. eks. for enkelte erhvervsgrupper.

I *stk. 2 c* er der foreslået regler om, i hvilket omfang der kan foretages fradrag i formuen, forsåvidt angår kapitalværdien af forpligtelser, der påhviler den skattepligtige med hensyn til byrder eller ydelser som i § 73, nr. 4, nævnt.

I modsætning til kommissionsudkastets § 57, *stk. 2 c* (bemærkningerne side 111, jfr. afsnit I i bilag 2 til betænkningen), der som en almindelig regel nægtede fradragsret for byrder eller ydelser af den omhandlede karakter, har man ved nærværende forslag som hovedregel foreslået at opretholde den nugældende regel i statskattelovens § 13 b, hvorefter kapital-

værdien af sådanne forpligtelser kan fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige formue. Denne fradragsret må anses for en naturlig konsekvens af den i forslaget § 14, nr. 6, foreslåede regel, hvorefter udgiften til løbende ydelser, såsom aftægts- og underholdsydelser, som hovedregel kan fradrages ved indkomstopgørelsen. Ifølge den nævnte regel i § 14, nr. 6, kan ydelser dog ikke fradrages i indkomsten, forsåvidt de i henhold til en ensidig forpligtelse ydes til den skattepligtiges afkom (børn, børnebørn m. v.), og der bør for sådanne ydelsers vedkommende heller ikke indrømmes fradrag af kapitalværdien heraf i yderens formue.

Til § 75.

Bortset fra en tilføjelse i slutningen af *stk. 1*, som vil blive nærmere omtalt nedenfor, svarer paragraffens regler ganske til de i kommissionsudkastet foreslåede. Om baggrunden for reglerne skal gøres følgende bemærkninger:

Båndlagt formue, hvoraf ejeren har indtægtsnydelsen, beskattes efter gældende lov som formue for ham, uanset at han er berøvet rådigheden over formuen. Denne regel, hvorefter formueskattepligten opretholdes, uanset rådighedsindskrænkningen, når ejendomsretten og indtægtsnydelsen er på samme hånd, er velmotiveret og foreslås derfor opretholdt, hvortil der ikke kræves særlige lovregler. Derimod er særlige regler tiltrængt, dels for tilfælde, hvor ejendomsret og indtægtsnydelse er på forskellig hånd, dels for tilfælde, hvor en formue er båndlagt med bestemmelse om, at renterne ikke kan hæves.

For de førstnævnte tilfælde giver statskattelovens § 12, nr. 2, følgende regel: „Når den, der har ret til den fremtidige besiddelse af en kapital, er *descendent* af eller arveberettiget efter rentenyderen, svarer rentenyderen formueskat af kapitalen. Det samme gælder i alle tilfælde, hvor rentenyderen selv har fraskrevet sig retten til kapitalen“.

For de sidstnævnte tilfælde fastsætter den nævnte lovbestemmelse følgende regel: „Ligesom den, der har båndlagt en kapital til fordel for andre, men således at renten foreløbig skal tillægges kapitalen, vedvarende svarer formueskat af denne“.